

[Alfred Hansen]

muner sikres den samme færdselsåre samme sted i byen, som de har været vant til, dels at de berørte kommuners dispositionsplan kan tage højde for de ændringer, som DSB måske vil påføre kommunerne. Det tredje aspekt er hensynet til budgetlægningen. Det er jo ikke sådan, at kommunerne kun lægger budget for 1 år eller 2 år ad gangen, de fleste har 3- eller 5-årige budgetter, og det vil sige, at inden for denne 5 års plan vil disse 7 kommuner, som er berørt af DSBs planer, blive stærkt berørt rent økonomisk. Derfor er det meget vigtigt, at disse kommuner så tidligt som muligt får stillet i udsigt, i hvor høj grad DSB vil betale de fulde omkostninger, subsidiært hvor mange procent af de samlede udgifter DSB vil betale.

Hvornår vil ministeren mene at der kan foreligge en klar tilkendegivelse over for de berørte kommuner med hensyn til, hvor meget DSB vil betale?

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Hvilke offentlige instanser, lokale eller statslige, der skal betale hvad i de konkrete tilfælde, kan jeg naturligvis ikke svare på her. Jeg kan sige, at der i de kommende måneder vil foregå forhandlinger med de berørte kommuner omkring disse problemstillinger, også med henblik på at finde en løsning, der kan passes ind i langtidspanlægningen og i den lokale, fysiske planlægning for området, og som også tager, hvad skal man sige, rimelige økonomiske hensyn i henseende til, hvilke instanser der skal bidrage med hvilke procentvise beløb.

Men det er ikke noget, der kan svares konkret på på nuværende tidspunkt. Det vil komme til at bero på de forhandlinger, der skal finde sted med de berørte kommunale instanser i de kommende måneder. Derfor kan der ikke sættes nogen tidsfrist med hensyn til, hvornår der kan siges noget endeligt om den egentlige udgiftsfordeling, i det øjeblik man finder frem til en løsning af de af hr. Alfred Hansen her rejste problemer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

6) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Glensgård (FP):

»Vil ministeren oplyse indholdet af det responsum, som skattedepartementet har anmodet justitsministeriet om vedrørende tavshedspligtsproblematikken for folketingsudpegede medlemmer i landsskatteretten?«

(Spm. nr. 780).

Skriftlig begrundelse.

Selv om ministeren under folketingets spørgetid torsdag den 29. marts nægtede, at ministeriet har anmodet om det i spørgsmålet angivne responsum, er spørgeren bekendt med, at der fra skatteministeriet er anmodet om det, hvilket også ganske tydeligt fremgår af mødereferaterne i landsskatteretten samt af oplysninger, som spørgeren har fra skatteministeriets egne embedsmænd.

Det er i øvrigt efter spørgerens opfattelse fantastisk, at skatteministeren gang på gang benægter fakta – men det er måske den eneste måde, hvorpå SV-regeringen kan bygge sin politik.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Under debatten om spørgsmålet den 29. marts 1979 efterlyste hr. Uwe Jensen (Ribe a.) et responsum fra justitsministeriet angående spørgsmålet om, hvorvidt tavshedspligten er overtrådt ved de af hr. Glensgård og hr. Boeg fremsatte oplysninger om behandlingen af sager i landsskatteretten.

Som jeg sagde den 29. marts, har jeg ikke anmodet justitsministeriet om et responsum af den nævnte art. Skattedepartementet har orienteret sig i justitsministeriet om, hvorledes man kan gå frem, når man vil undersøge, om et medlem af landsskatteretten, der er valgt af folketinget, har overtrådt sin tavshedspligt eller på anden måde tilsidesat de pligter, hvervet medfører. Om dette mere teoretiske spørgsmål har justitsministeriet udarbejdet et notat, som er oversendt til skattedepartementet til støtte for departementets overvejelser.

Jeg har svært ved at se, at dette notat skulle have nogen større interesse efter det udfald, som sagen har fået, og jeg er ikke pligtig til at udlevere notatet, men jeg er parat til det. Jeg kan sende det til folketingets medlemmer, hvis det ønskes. Når jeg er parat til at udlevere det, er det, fordi jeg nødig vil